

<http://hallofpeople.com/gr/>

ΝΙΚΟΣ ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΜΠΟΛΙΒΑΡ (Απόσπασμα)

Για τους μεγάλους, για τους ελεύθερους,
για τους γενναίους, τους δυνατούς,
Αρμόζουν τα λόγια τα μεγάλα, τα ελεύθερα,
τα γενναία, τα δυνατά,
Γι' αυτούς η απόλυτη υποταγή κάθε
στοιχείου, η σιγή,
γι' αυτούς τα δάκρυα, γι' αυτούς οι φάροι,
κι οι κλάδοι ελιάς, και τα φανάρια
Όπου χοροπηδούνε με το λίκνισμα των
καραβιών και
γράφουνε στους σκοτεινούς ορίζοντες των
λιμανιών,
Γι' αυτούς είναι τ' άδεια βαρέλια που
σωριαστήκανε στο
πιο στενό, πάλι του λιμανιού, σοκάκι,
Γι' αυτούς οι κουλούρες τ' άσπρα σκοινιά,
κι οι αλυσίδες,
οι άγκυρες, τ' άλλα μανόμετρα,
Μέσα στην εκνευριστικιάν οσμή του
πετρελαίου,
Για ν' αρματώσουνε καράβι, ν' ανοιχτούν, να
φύγουνε,
Όμοιοι με τραμ που ξεκινάει, άδειο κι
ολόφωτο μέσ' στη
νυχτερινή γαλήνη των μπαχτσέδων,
Μ' ένα σκοπό του ταξειδιού: προς τ' άστρα.

**«ΝΕΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ
ΠΟΙΗΤΟΥ ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΓΚΑΡΘΙΑ ΛΟΡΚΑ ΣΤΙΣ
19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟΥ 1936 ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΧΑΝΤΑΚΙ
ΤΟΥ ΚΑΜΙΝΟ ΝΤΕ ΛΑ ΦΟΥΕΝΤΕ»**

Η Τέχνη κι η ποίηση δεν μας βοηθούν να
ζήσουμε:

η τέχνη και η ποίησις μας βοηθούνε
να πεθάνουμε

περιφρόνησις απόλυτη

αρμόζει

σ' όλους αυτούς τους θόρυβους

τις έρευνες

τα σχόλια επί σχολίων

που κάθε τόσο ξεφουρνίζουν

αργόσχολοι και ματαιόδοξοι γραφιάδες

γύρω από τις μυστηριώδικες κι αισχρές

συνθήκες

της εκτελέσεως του κακορίζικου του Λόρκα

υπό των φασιστών

μα επί τέλους! πια ο καθείς γνωρίζει πως

από καιρό τώρα

-και προ παντός στα χρόνια τα δικά μας τα

σακάτικα-

είθισται

να δολοφονούν τους ποιητάς

ΣΟΝΕΤΟ ΜΑΛΛΟΝ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟ

Το γυμνασμένο μάτι του τραμπούκου
να διέκρινε άραγε των ροδόδεντρων την
αρμονία;

Όχι - όχι - μίαν απέραντη ηθικολογία
δε θα βοηθήσει να κάνουμε καλλίτερο τον
κόσμο

Να ελπίζεις - να ελπίζεις πάντα - πως
ανάμεσα εις τους ανθρώπους
- που τους ρημάζει η τρομερή "ευκολία" -
θα συναντήσεις απαλές ψυχές με τρόπους
που τους διέπει καλοσύνη - πόθος ευγένειας
- ηρεμία

ίσως όχι πολλές - ίσως να `σαι άτυχος:
καμία -

τότες εσύ προσπάθησε να γενείς καλλίτερος
εις τρόπον ώστε να έρθει κάποια σχετική
ισορροπία

Άσε τους γύρωθέ σου να βουρλίζονται πως
κάνουν κάτι
σύ σκέψου - τώρα πια - με τι γλυκιά γαλήνη
προσμένεις να `ρθ' η ώρα να ξαπλώσεις
στο παρήγορο του θανάτου κρεβάτι.

ΚΛΕΛΙΑ Η ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΣ

Μὴν κλαῖς, μὴν κλαῖς καλὴ
τὶς μέρες ποῦ πέρασαν:
εἶτανε νὰ τὸ ξέρης δῶρο τῶν θεῶν

Ἡ γῆ σιγᾶ καὶ πρὶν ἀκόμη ὁ ἥλιος
ποῦ τόσο ἀγαπᾶμε σβῆση
καὶ δὲν σκοπεύει πιά γιὰ μᾶς νὰ ξαναβγῆ
θὲ νὰ σὲ πάρω
γιὰ νὰ προχωρήσουμε
ἀπ' τὸ λεπτὸ χεράκι

Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ μνημεῖο ἐκεῖ πέρα
θ' ἀνοίξουμε τὴν πόρτα καὶ θὰ μποῦμε:
ἐκεῖ θὲ νὰ σὲ πάρω ἀγκαλιὰ
κι' ἀγκαλιασμένοι ἔτσι μιὰ γιὰ πάντα
θὰ χαθοῦμε
μεσ' στῆς Δευτέρας Παρουσίας
τὰ πολύχρωμα γυαλιὰ

Περισσότεροι στίχοι του Εγγονόπουλου από
την σελίδα (stixoi.info)